

mende på nuværende tidspunkt bør have karakter af en udvidelse af fiskeriterritoriet på baggrund af, at det nye folkeretlige begreb »en økonomisk zone« endnu ikke på alle områder har fundet sin endelige udformning. Det skal i denne forbindelse understreges, at der vedrørende ressourcer på havbunden allerede efter den gældende folkeret og gældende dansk ret (anordningen vedr. dansk højhedsret over kontinentalsoklen af 7. juli 1963 og lov om kontinentalsoklen af 9. juli 1971) gælder suveræne rettigheder over kontinentalsoklen.

Ved etablering af en fiskerigrænse på 200 sømil opstår der afgrænsningsspørgsmål over for andre lande i en række tilfælde. Selv om det teoretisk ikke kan udelukkes, at fiskerigrænsen og sokkelgrænsen kunne være forskellige, er dette en urealistisk løsning. Disse grænser må i praksis være sammenfaldende. Dette betyder, at man for Danmarks vedkommende som fiskerigrænse kan anvende de sokkelgrænser, som allerede er aftalt. I de tilfælde, hvor der endnu ikke er aftalt sokkelgrænser, er det, da fiskerigrænsen også påvirker sokkelafgrænsningen, vigtigt, at man under fremtidige forhandlinger om afgrænsning af det danske område lægger vægt såvel på de fiskerimæssige som de sokkelmæssige interesser.

5. Det foreliggende lovforslag om en udvidelse af fiskeriterritoriet er blevet til på basis af drøftelser mellem statsministeriet, udenrigsministeriet, forsvarsministeriet, justitsministeriet, handelsministeriet, miljøministeriet, fiskeriministeriet og ministeriet for Grønland.

Udkast til lovforslaget har været forelagt Færøernes landsstyre og Grønlands landsråd til udtalelse, og disse myndigheder har tilsluttet sig forslaget.

Forslaget skønnes i sig selv ikke at ville medføre finansielle konsekvenser for stat eller kommune. Imidlertid må en udvidelse af fiskeriterritoriet i den størrelsesorden, der her er tale om, få konsekvenser for den fremtidige fiskeriinspektion. Der kan på nuværende tidspunkt ikke angives nøjagtige tal for forøgede omkostninger, idet omfanget og karakteren af inspektionstjenesten endnu ikke er endelig afklaret, men udvidelsen af fiskeriterritoriet vil medføre behov for yderligere ressourcer til fiskeriinspektionen.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Lovforslagets § 1, stk. 1, er udformet som en bemyndigelse for statsministeren til at fastsætte den

nye fiskerigrænse, ligesom bestemmelsen åbner mulighed for, at udvidelse kan ske for enkelte farvandsområder ad gangen. Når regeringen foreslår en bemyndigelseslov, hænger dette sammen med, at den internationale situation, der skal danne grundlag for bedømmelse af tidspunktet for og omfanget af en dansk fiskerigrænseudflytning som beskrevet, ikke er klar på nuværende tidspunkt, samt med at en udvidelse kan blive aktuel med kort varsel. Udvidelsestidspunktet må ses i relation til andre landes fiskerigrænseudvidelser, og må for Danmarks og Grønlands vedkommende som medlem af EF koordineres inden for fællesskabet. Da en fiskerigrænseudflytning vil påvirke andre landes fiskeri i områder, der vil blive dækket af udvidelsen, må forhandlinger føres om de fremtidige regler for fiskeriet inden for den nye fiskerigrænse.

Når lovforslaget forudsætter muligheden af en fiskerigrænseudvidelse for et farvandsområde ad gangen, skyldes det, at det forventes, at en udvidelse ved Grønland og Færøerne bliver aktuel før andre steder i riget, og at en udvidelse f. eks. i Østersøen vil kræve særlig overvejelse og ud over EF-koordinationen eventuelt også må afstemmes med holdningen hos de andre kyststater i Østersøområdet.

Forslagets § 1, stk. 2, vedrørende afgrænsning af det danske fiskeriterritorium i forhold til andre lande er udformet efter samme retningslinier som tidligere retsregler på området og bestemmer, at der i mangel af en aftale herom fastsættes en grænse efter en midtlinie. Ved en udvidelse til 200 sømil opstår der behov for aftaler om afgrænsning både i Nordsøen, Østersøen og Kattegat samt omkring Færøerne og Grønland.

Til § 2.

Tidspunktet, fra hvilket en fiskerigrænseudvidelse er ønskelig, er ikke klart i øjeblikket, men i hvert tilfælde for Færøernes og Grønlands vedkommende vil en udvidelse blive aktuel 1. januar 1977, og det foreslås derfor i § 2, stk. 1, at bemyndigelsesloven træder i kraft pr. 1. januar 1977.

Ved oprettelse af en 200 sømils fiskerigrænse må de eksisterende grænser på 12 sømil ophæves, og i henhold til lovforslagets § 2, stk. 2, ophæves derfor for Danmarks vedkommende grænsebestemmelsen i saltvandsfiskeriloven og for Grønlands vedkommende den tilsvarende grænsebestemmelse i lov for Grønland om fiskeri m. v. Grænsebestemmelsen for Færøerne er som ovenfor nævnt fastsat ved kgl. anordning, og den vil blive ophævet ved udstedelse af den i lovforslagets § 1, stk. 3, nævnte kgl. anordning.